

Rizika predikce

Pro letošní rok se centrální scénář Makroekonomické predikce přiklání k velmi pozvolnému oživování české ekonomiky, v meziročním srovnání by však HDP měl fakticky stagnovat. Makroekonomická predikce z října 2012 přitom pro rok 2013 počítala s mírným nárůstem reálného HDP. **Vychýlení rizik směrem dolů** je však v aktuální predikci **méně výrazné**.

V rámci předpokladů centrálního scénáře o vývoji vnějšího prostředí došlo (obdobně jako u prognózy EK z podzimu 2012) ke **zhoršení výhledu ekonomického vývoje eurozóny** na tento rok. Řecko se nachází v hluboké depresi, další státy jižního křídla eurozóny procházejí citelnou recesí. Propad ekonomiky, spojený s nárůstem nezaměstnanosti a mizivými vyhlídkami na dohledné zlepšení ekonomické situace, s sebou přitom přináší sociální a politický neklid.

Zpomalení růstu či dokonce mělké recesi se navíc zřejmě nevyhnou ani další země eurozóny, Německo (které je nejvýznamnějším obchodním partnerem ČR) nevyjímaje. To by mělo vést ke snížení poptávky po našich vývozech a tím pádem i k poklesu kladného příspěvku zahraničního obchodu k růstu HDP.

Oproti minulé Makroekonomické predikci však došlo ke **snížení rizik vztahujících se k dluhové krizi v eurozóně**. Situace na finančních trzích se v závěru loňského roku postupně zklidňovala, k čemuž přispěla např. možnost intervencí ECB na sekundárním trhu státních dluhopisů v rámci programu OMTs, spuštění ESM či dosažení dohody nad dalším osudem záchranného programu pro Řecko (více viz kap. A.1).

Situaci v Řecku přesto nepovažujeme za dlouhodobě udržitelnou. Pravděpodobnost, že pokračování fiskální konsolidace v podmínkách ekonomické deprese (a při

zohlednění výše fiskálních multiplikátorů) povede bez dalších ústupků oficiálních věřitelů k očekávanému snížení podílu vládního dluhu na HDP, je velmi nízká. Úspěšný zpětný odkup řeckých dluhopisů tak alespoň pomohl výrazně snížit zbývající expozici soukromých subjektů vůči řeckému státnímu dluhu, a tím i potenciální následky případného dalšího odpisu dluhu.

Vnější rizika jsou nadále přítomna i ve střednědobém horizontu, byť se jejich rozsah rovněž mírně snižuje. V problémových zemích jižního křídla eurozóny by se mohly začít projevovat pozitivní efekty strukturálních reforem a restrukturalizace bankovního sektoru. Pro státy, které v současné době financují záchranné programy (resp. ručí za úvěry záchranných fondů) pro problémové země zůstává rizikem případné nesplácení záchranných úvěrů.

Co se týče vnitřních rizik, přináší s sebou centrální scénář predikce mírné zhoršení očekávaného poklesu domácí poptávky v roce 2013. Do určité míry se tak **materializují vnitřní rizika**, popisovaná v předchozí predikci.

Nadále přetrvává velmi **nízká úroveň důvěry v další ekonomický vývoj** (více viz kap. B.2). Ta u spotřebitelů vede k opatrnému chování a zvyšování míry úspor pro případ dalšího zhoršení ekonomické situace. Obdobně je tomu i u mnoha segmentů podnikatelského sektoru, které z tohoto důvodu odkládají některá investiční rozhodnutí. Tento faktor je pravděpodobně nejvýznamnější příčinou zaostávání dynamiky české ekonomiky za sousedními zeměmi.

Souhrnně lze tedy konstatovat, že i **vnitřní ekonomická rizika jsou nadále mírně vychýlena směrem dolů**.